

אלה לפני שידור התוכנית, בתחילת חודש אפריל 1977. יאשה, שהיה אמרגנו של אורי בחור'ל משנת 1972, במשך שלוש שנים, היה מוכן לגלות לפי שעה רק חלק מהדברים שעליהם דיבר בראיון.

איש רע,

פחדן וטיפש

מ' אז התאכזבתי מאורי, מב' יכולתו. סיפר כץ. הוא דרך על אנשים, ניצל אותם, וכשלא נזקק להם יותר, זרק אותם. אחרי שאני ואמרגן נוסף, ורנר שמידט, שהוא גם מפיקת-אטרון, בנינו אותו ופירסמנו אותו בכל העולם, נעשינו מיותרים לגביו. לשנינו הוא חייב כספים רבים. לי הוא חייב, על-פי החוזה בנינו, חמישה אחוזים מכל הופעתו. הוא טוען שיש לו כמה מיליונים — אז אם כך, חמישה אחוז מהם שייכים לי.

אורי הוא איש רע, טיפש, פחדן גדול, לא מפרגן לאף אחד ולא עוזר אף פעם. זה לא נכון שהוא מסוגל 'לקרוא' מה שאחרים חושבים. הוא נהג לומר שקל לו בזכות תכונה זו, עם בחורות. אבל מאז ידידותו בארץ, עם איריס דוידסקה, לא ראיתי אותו יוצא בקביעות עם בחורה כלשהי. היו לו הרבה מעריצות, אבל אף חברה קבועה אחת. הוא היה מאוהב רק בעצמו. מהעבודה איתו זכיתי רק לשני דברים טובים: ראיתי את העולם, והיכרתי הרבה אנשים מעניינים.

אכזבתי של יאשה כץ ממכופף-הפנים אחד לא הפריעה לו לגלות התעניינות בבבל-כישורים דומים, תלמיד השמינית מרמת-אפעל יורם נחמן, שאותו איתר אחרי פירסום הכתבה "היורש של אורי גלר" (העולם הזה 2101). יאשה יום פגישה בין יורם לגיימס ראנדי, וציפה לעימות מעניין.

אני מקווה שאתה לא הולך להיות כמו אורי גלר, אמר ראנדי ליורם. אני לא צריך שתי בעיות. יורם לא התיימר להיות בעל כוחות על-טבעיים, ובכך רכש את אהבת-לנגצה של הקוסם, שאמר עליו בסוף הפגישה: "לשנינו יש אותה המטרה — לבדר אנשים. הוא בחור פיקח ואינטלי-גנטי, ואם יגיע פעם לארצות-הברית, אקח אותו ברצון בחור אחד התלמידים הצמור דים אלי."

יורם, שאפילו לא טרח להפגין לפני הקוסם הוותיק את הטוטייה-הכיפופים שלו כיוון ששניהם ידעו היטב במה המדובר, הודה שכוחות על-טבעיים, "כניראה" אין לו, אבל הרגיש שלמרות זאת קורים סביבו כל העת דברים מוזרים. "אולי מישהו מנסה לסדר אותך?" שאל ראנדי.

יורם נחמן יצא מן הפגישה ברווח של

על המיטה והביט בעניין בידו של הר' "מנחם", שניסתה לחדור לתוך גופו. נזוף אדום כדם הופיע פיתאום מהיכר-שהוא, ואחריו נייר מקופל, ספוג באותו נזוף. זה היה אמור להיות ה"גידול", "המנת" חים בפיליפינים משתמשים בדמ-חיות וב-חתיכות קטנות של בשר-חיות", הסביר ראנדי. "כל קוסם יכול לעשות זאת. הסר-טים על ניתוחים אלה מפליאים רק את מי שלא מתמצא בנושא. על-ידי עציירת הסרט ברגע מסוים הוכחתי לאנשים היכן הטריק, שאליו לא יכלו לשיסלב תוך כדי הקרנת הסרט."

חובות לנשים

עשירות

התופעה של אורי גלר גורמת, לדעת ראוים בו הוכחה לקיום כוחות על-טיב-עיים, הוא מתלונן. "המאמינים מקפידים ללבוש חולצות-טי עם דמותו, ועם הכתוב בת 'אורי גלר — המשיח'. נראה שהעניין בו שוכך, בינתיים בעיקר בארצות-הברית. בשנה האחרונה לא שמעו עליו. אין לו מה לחדש יותר. יש לשער שהסרט על חייו, בהפקת רוברט סטיגווד, לא ייצא אל הפועל מסיבה זו."

מפגישותיהם הספורות — שהרי אורי התחמק ממנו, לדבריו — ובעיקר מתוך סיפורים של אחרים עליו, מתאר ראנדי את אישיותו ומעשיו של אורי גלר: "הוא מתנהג כמו ילד מפונק, מרבה לבטל אי-רועים ברגע האחרון ונהג להלום באי-רופיו על השולחן כשהוא מעוצבן. הוא מצטיין בהסרת-הברתיות, עושה רק עם שמכניס כסף לכיסו ואת שמו לעיתונים."

"במשך השנים הילווה כספים בלי סוף, והוא חייב עכשיו סכומים גדולים להרבה אנשים. יש לא מעט נשים עשירות מאד, ידועות בניו-יורק, שתבענה אותי לדין אם אזכיר את שמן בהקשר זה. אורי חייב לשלם כל הזמן לאנשים סביבו, לאלה שעוזרים לו באחיות-העניינים."

"בעבר הרוויח אורי מיליוני דולרים, אבל אינני חושב שנשאר לו מזה הרבה. הוא מבזבז המון, אף אחד לא נענה בינתיים להצעתו לתת לו מיליון דולר מראש, כדי שיסמן תוך כדי טיסה באווירון היכן מצוי נפט. הוא מחכה להזדמנות שמישהו יתפתה לו בעניין זה. אין לו מה להפסיד. אם ימצאו נפט, הוא יקנה את עולמו וירוויח הרבה כסף, ואם לא, תמיד יוכל לטעון שלא חפרו מספיק עמוק, או שלא דייקו בנקודה שעליה הצביע."

"מזה שנה, אורי הוא תושב לוס-אנג'לס, בעל דרכון ממסיקאי. לפני-כן עשה מאר מצים לקבל אזרחות ברזילאית, אבל לא הצליח. בממסיקו הוא הצליח להתיידד עם

הצור הפלילית

כתבה שנייה בסידרה על המחרש

בצפון הפרוע, בעיירת-העולים הגלילית

ריח הזבל
ניחוח הצור

כי האשמותיו של זריהן הן בעלות בסיס של ממש, אך כאשר הועברו התיקים ל-טיפולו של פרקליט חיפה והצפון, יהודה רשף, עם המלצה להעמדה לדין, הם נסגרו. סגירת התיקים היתה האות לפתיחת מסע השמצות והאשמות של מנהיגי הצור, ה-אחד על ונגד השני, כאשר שמע אליהו כלפון, יושב-ראש המועצה הנוכחי, את האשמותיו של

ה בית נמצא בקצה הדרומי של הצור. בכירי המועצה הגיעו אליו באמצע הלילה, בלוויית נעורת-החמד ובקי בוקי משקאות-חריפים. בכל שעה משעות הלילה הגיע זוג נוסף, לאחר שזוג אחר יצא משם. חלק נכבד מן האורחים יצא רק בשעות המוקדמות של הבוקר, היישר אל משרדי המועצה של הצור, אל מקום עבודתם.

טובעים השניים

אליהו כלפון (מימין) וטוביה אלבוגו, גיזבר המר' עצה (משמאל) בחצר תחנת-המיטרה בראש-פינה. השניים יצאו נגד האשמות שהעלו נגדם, וטענו שהם חפים מפשע.

יצחק זריהן, הגיב בחיוך בלבד. היתה לו סיבה טובה לכך: תיקי החקירה נגדו נס-גרו על-ידי פרקליטת המדינה. האשמת תיהם החוזרות של יצחק זריהן וזריהן אחר-נה, עד-מדינה בפרשה, לא הצליחו להוציא משלוותו. וגם לכך היתה לו סיבה: הוא סיפר לכתב העולם הזה על בית-הפגישות שנהל על-ידי זריהן, כאשר היה יו"ר המועצה בחצור — הבית שכולם קראו לו: הגלרית.

בגלרית נערכו עשרות מסיבות-חשק, עד אור הבוקר, לדברי כלפון, קיבלו ירידיו הקרובים את מפתחות הגלרית לרשותם, כדי שייקל עליהם להיכנס כל אימת שי-יחפצו.

מתנות

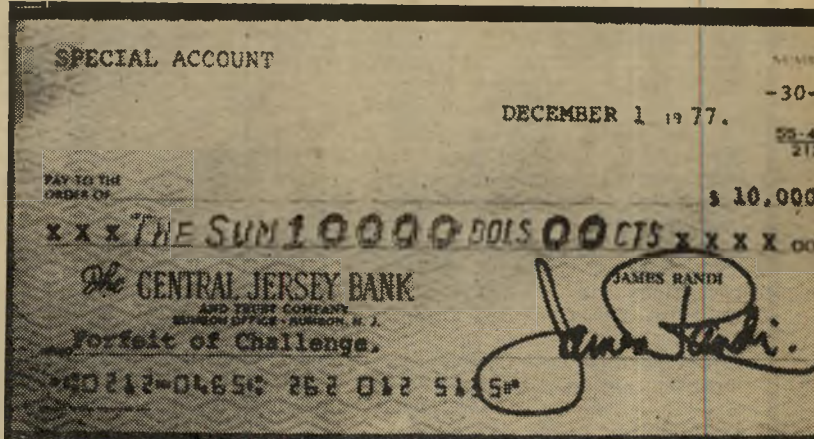
ללא תמורה

מי כנזו, מנהל מחלקת הפיתוח בעייר, רה, מאשר את דברי כלפון. סמי עצמו היתה מגיע לשם לעיתים תכופות, בחברת תירות או בחורות מקומיות. כאשר הגיע לשם מצא, לדבריו, את חברת הגבירי הקרובים מן המועצה בחברת בחורות שלא הכיר. הם עסקו שם בשתיית משקאות ובי-כל השאר.

לדבריו של יצחק זריהן וזריהן אחת ההש-מצות שהמץ יו"ר המועצה כדי ללכלך את

סיפורו של בית-הפגישות לאנשי הצמרת בחצור הפלילית הוא רק חלק קטן ממה-שיהם של גיבוחי המועצה. הוא מהווה את שאי השאיס במאבק שנמשך כבר יותר משנתיים, בין שני מנהיגים מקומיים:

יצחק זריהן ואליהו כלפון. זריהן, מי שהיה יושב-ראש המועצה ב-חצור, האשים לפני כשנתיים את יורשו, כלפון, במתן עשרות מיכרזים במירמה, כדי לקבל טובות-הנאה שכללו סכומים נכבדים. לדברי זריהן, עשה זאת כלפון כאשר שימש כיו"ר ועדת-מכרזים. על-אותם ימים ביקש זריהן מן הממונה על-המחוז מטעם משרד-הפנים, ישראל קניג, מחברו של מיסמך קניג המפורסם, לבדוק את מעשיהם של אנשי המועצה. בבקשתו התריע בפניו על מעשי-השחיתות בעיירה, וביקש ממנו לפזר את המועצה. שורא היה יו"ר שלה, ולמנות במקומה ועדה קרד-אה. ישראל קניג סירב לעשות זאת, כי תשש מפירסום הדבר ברכים. רק לאחר שאיים זריהן בפירסום מעשי השחיתות בעתונות, שלח הממונה משקיף מטעם משרדו, כדי שיבדוק את הטענות. קצין המחוז מצא רק פגמים קטנים בעבודתה של מועצת הצור. בעקבות הבדיקה, ומש-ראה זריהן כי ממשרד-הפנים לא תצמח היישועה, התלונן במיטרה על כלפון כעל האיש שהיטה מיכרזים במירמה. בדיקת צוות-חקירה של מיטרה הגליל העלתה

10 אלפים דולר

זהו סכום הצ'ק שנושא גיימס ראנדי בתיקו מזה 13 שנים, כדי להעניק לאיש שיזכה לו קיומה של תופעה פאראפסיכולוגית על-טבעית אחת. לפני בואו לארץ, בשבוע שעבר, הו' ציא הקוסט צ'ק חודש, הנושא את התאריך המעודכן הראשון בדצמבר, שנת 1977.

כמה טריקים חדשים, ובאמונה שאורי גלר כולו תרמית אחת גדולה. "ראנדי שיכנע אותי שהכל אצל גלר זה זריות-ידיים", אמר יורם בצער, "אבל למרות זאת — אין כמו אורי גלר."

"ברור שאין עוד אחד כמוהו", הסכים גיימס ראנדי. "אין עוד אחד שהצליח בעזרת כלי-כך הרבה חוצפה לעבוד על כל העולם."

נעמו רון